

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/475-12/2013.
Érkezett:	2013 OKT 17.
Példány:	1
Meiéklet:	1 db
Közzététel:	P-1

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u 35-45

Ügyiratszám: IV/475-11/2013

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozva a IV/475-11/2013-as ügyiratszámon 2013. szeptember 17-én kézhez vett végzésre, az abban foglalt két kérdésre vonatkozóan az alábbiakról nyilatkozom:

- első kérdés

1. Az [REDACTED] ellen a Debreceni Ítéletábla jogerős végzése nyomán indított kényszer-végelszámolási eljárás befejeződött. Az eljárás ugyanakkor jelenleg is – azonban merőben formális értelemben - folyamatban van. Az Ehtv. által hivatkozott Ctv. rendelkezéseit (Ctv. 47. § (3), 50. § (1), 62. § (1) (4), 112. § (3)-(4), 116. § (6)) az Indítványozóra alkalmazva megállapítható, hogy az Indítványozóra jelen pillanatban a nyilvántartásból való törlés vár.

2. A cégbíróság – a kényszer-végelszámoló által benyújtott kérelemre – a kényszer-végelszámolási eljárás lefolytatása után végzéssel dönt a törlésről. A kényszer-végelszámolás befejeződött, további eljárásjogi lépések nem lesznek, mindösszesen a bíróság ügyterhén illetve belátásán múlik, hogy a végső törlő végzést mikor bocsátja ki, de azt a Panaszosnak nem áll módjában megakadályozni. Arra csak az Alkotmánybíróság képes – az alkotmányjogi panasznak való helyt adással és a kényszer-végelszámolást elrendelő határozat megsemmisítésével.

3. Ebben a függő jogi helyzetben az Indítványozó lehetetlen helyzetben van, napi működése veszélyeztetett, nem dönthet az Egyház működtetéséről, vagyis a vagyonát érintő ügyekben, tökéletesen nincstelen, meg van kötve a keze, és bármelyik pillanatban értesíthetik arról, hogy a cégbíróság törölte őt a nyilvántartásból. Ebben az állapotban a megszűnés és a végleges vagyonvesztés Damoklész-kardjaként lebeg az Indítványozó felett. Amikor azonban a bíróság kimondja a jogutód nélküli megszűnést, már nem lesz az Indítványozó abban a helyzetben, hogy jogorvoslatot találjon az alaptörvény-ellenes jogszabály alapján elrendelt

kényszer-végelszámolás ellen. Ezért is szükséges még az eljárás lezárulása előtt a kényszer-végelszámolást elrendelő végzés megsemmisítése, hiszen ez az érdemi bírói döntés, mely az alapjog-sérelmet okozza, a végső törölő döntés ebből szempontból már csak formalitás.

- *második kérdés*

2. A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. számú törvény 33-36. §-ában meghatározott eljárások közül az Egyház nem kezdeményezte (nem is kezdeményezhette volna 2013. február 28-ig – az utóbb megsemmisített, de ügyében alkalmazott – törvényi rendelkezés alapján) egyházként való elismerését, valamint nem nyilatkozott továbbműködési szándékáról, és nem indított változásbejegyzési eljárást sem.

Az Indítványozó elvi alapon elutasítja az alaptörvény-ellenes rendelkezések alkalmazását. Azonban a 6/2013 (III. 1.) AB-határozat óta ez nem csupán az Egyház álláspontja, és nem csupán teoretikus meggyőződés: az Alkotmánybíróság ebben a határozatában az Indítványozó egyházi státuszát is érintő törvényi rendelkezéseket mint alaptörvény-ellenes rendelkezéseket hatálybalépésükre visszaható hatállyal megsemmisítette, illetve hatálybalépésüktől kezdődően alkalmazhatatlanságukat mondta ki. Az ügyben elbírált alkotmányjogi panaszok jogorvoslati céljára tekintettel az AB *expressis verbis* kimondta, hogy az Indítványozó – a többi hasonló helyzetben lévő egyházzal hasonlóan – az egyházi státuszát nem veszítette el. Az AB határozat értelmében értelmetlen lett volna, ha az Indítványozó az AB-határozatot követően nyilatkozik, hiszen az AB visszaállította egyházi státuszát, amelyre az AB-határozat értelmében ugyanazon jogok és kötelezettségek vonatkoznak azóta is, mint az egyházügyi törvény Mellékletében szereplő egyházakra. Az Indítványozó tehát jóhiszeműen, bízva az alkotmányosság és a jogállamiság elveiben azt gondolta, nincs miről nyilatkozzon. (Miért is nyilatkozna egy egyház arról, hogy egyesületként kíván-e továbbműködni?) Ugyanakkor az AB-határozat betűjével és szellemével is ellentétes lett volna, ha az Indítványozó a megsemmisített rendelkezéseket önmagára alkalmazta volna. Ebben az összefüggésben utalok arra a tényre, hogy a kényszer-végelszámolási eljárást lefolytató bíróság nem vette figyelembe – az Indítványozó helyzetét alapjaiban meghatározó alkotmányjogi panasz folyamatban lévő elbírálására tekintettel benyújtott – az eljárás felfüggesztése iránti Indítványozói kérelmet.

A fentebbiekben írt kiegészítésekkel együtt fenntartom az Indítványozó alkotmányjogi panaszát, amelyet az alaptörvény-ellenes jogszabályon alapuló bírói döntés következtében okozott alapjogsérelem ügyében nyújtottam be.

Budapest, 2013. október 15.

